

[SIGNALEMENT]

Hector Plancquaert, *Jan Vleminx, een verhaal uit de tijd van de opkomst der Christene Democratie in Vlaanderen*, derde uitgave van de oorspronkelijke, gelijknamige roman van H. Plancquaert¹ uit 1910, stilistisch hertoetst door Joost Vandommele, Ledeberg, 2013, 216 pp.

Hector Plancquaerts historische roman is beslist geen literair meesterwerk maar hij toont anderzijds wel een uniek, zij het uitgesproken antiklerikaal gelardeerd *tableau* van de sociaal-politieke opstand van de radicale christendemocratie in Vlaanderen op het einde van de 19de en bij het begin van de 20ste eeuw. Mede om die reden én omdat zijn vriend Plancquaert de enige overlevende spilfiguur was van die oproerige beweging –, en op zijn 80ste verjaardag in 1943 geen enkele aandacht had genoten in de kranten – besliste de Gentse taalkundige Julius Péé in 1944 om *Jan Vleminx* heruit te geven, voorzien van een biografische schets van de auteur. Vanuit die heruitgave, inbegrepen Péés levensbeschrijving, vertrekt Joost Vandommele thans voor zijn

1. Voor een essay omtrent leven en werk van H. Plancquaert, zie ook *Wt*, jg 72, 2013, nr. 3, pp. 253-271.

hertoetste (d.w.z. in huidig Nederlands) uitgave van Plancquaerts boek. Hij voorziet die op zijn beurt van een interessante inleiding omtrent het tijdskadervan de roman. En zoals bij Vandommele al eens meer gebeurt, situeert hij daarin nadrukkelijk de dichter René De Clercq, de grootvader van Vandommele en overigens een compagnon van Plancquaert in het luidruchtige Gentse flamingantenleven.

[Frans-Jos Verdoodt]
